

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Pc/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421201097
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421201097.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci navrhovateľa: X. F., Z.. XX.X.XXXX, B. B. XXX, XXX XX J., proti odporkyni: A. F., Z.. XX.X.XXXX, B. L. XX, XXX XX B., o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25/15/2013-25 zo dňa 13.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.5.2013, a to s účinnosťou od 1.4.2021.

II. Súd nepriznáva žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.04.2021 sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti voči jeho plnoletej dcére. Svoj návrh odôvodnil tým, že Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, bol zaviazaný prispievať na výživu svojich v tom čase maloletej dcére - odporkyni výživným vo výške 120,- Eur. Navrhovateľ uviedol, že vyživovaciu povinnosť plnil aj po nadobudnutí plnoletosti odporkyne, pretože táto sa štúdiom na vysokej škole pripravovala na svoje budúce povolanie. V marci 2021 mu odporkyňa sms - správou oznámila, že ukončila štúdium a nemieni sa zamestnať. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol že ich vzájomná komunikácia je problematická a potvrdenie o ukončení školy nevie súdu predložiť.

2. Súd doručil odporkyni návrh spolu výzvou na vyjadrenie sa na adresu trvalého pobytu uvedenú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/ CSP dňa 08.07.2021. Odporkyňa doručila súdu dňa 13.07.2021 vyjadrenie k návrhu v ktorom uviedla, že dňa 10.03.2021 bola vylúčená zo štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, čo doložila aj potvrdením zo dňa 10.03.2021. Odporkyňa zároveň uviedla, že aktuálne nie je zamestnaná, čo preukázala - Oznámením o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 23.03.2021.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09.09.2021, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ. Predvolanie na pojednávanie sa súdu vrátilo dňa 27.7.2021 s označením „zásielka neprebratá v odbernej lehote“. Navrhovateľ svoju neúčasť na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil. Dostavila sa odporkyňa. Predvolanie na pojednávanie má vykázané riadne a včas dňa 8.7.2021. Súd podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti navrhovateľa. Odporkyňa uviedla, že súhlasí s návrhom navrhovateľa na zrušení jeho vyživovacej povinnosti voči nej, a to z dôvodu, že bola dňa 10.3.2021 vylúčená zo štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Aktuálne je v 9. mesiaci tehotenstva, vyživovaciu povinnosť zabezpečuje jej partner, ktorý je otcom dieťaťa.

4. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie v oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu sp. zn. 10Pc/6/2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 13.05.2013, sp. zn. 25/15/2013-25, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.5.2013, bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletej dcéry A. F. - odporkyne výživným vo výške 120,- Eur mesačne.

6. Súd mal preukázané, že odporkyňa bola riadnou študentkou dennej formy štúdia bakalárskeho stupňa študijného programu „učiteľstvo psychológie a pedagogiky“ na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave od 09.09.2019 do 10.03.2021, kedy bola zo štúdia vylúčená.

7. S oznámenia o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 23.03.2021 mal súd preukázané, že odporkyňa bola zaradené do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 11.03.2021 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

8. Po právnej stránke posúdil vec nasledovne:

9. Podľa ust. § 155 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konanie sa začína len na návrh.

10. Podľa ust. § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

11. Podľa ust. § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

12. Podľa čl. 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

13. Podľa ust. § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

14. Podľa ust. § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

15. Podľa ust. § 217 ods. 1 CSP (veta prvá) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia .

16. Podľa ust. § 43 ods. 3 písm. a) zák.č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), dieťa je ďalej povinné spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu.

17. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením. Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje.

20. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci týkajúcej sa výživného dieťaťa opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov a táto musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

21. Teleológia ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine (plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť) je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponese samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ľarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Objektívna nemožnosť dieťaťa živiť sa samostatne z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia vedúceho až k pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony, nemôže byť pričítaná na ľarchu tohto dieťaťa v tom zmysle, že by po priznaní sociálnych dávok už nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (a že by nemalo mať právo na výživné zo strany rodiča). Takto znevýhodnené dieťa si svoje postihnutie nespôsobililo a naopak potrebuje pomoc po všetkých stránkach, aby jeho život bol čo najviac znesiteľný v rámci už tak značne obmedzených možností. Dôsledky (aj majetkové, t. j. vyživovacia povinnosť) takéhoto postihnutia dieťaťa preto musia ísť na ľarchu toho, kto (ako racionálna bytosť) dieťa na svet, dobrovoľne a pri vedomí si všetkých možných dôsledkov, priviedol, teda rodiča, pokiaľ to samozrejme jeho majetkové možnosti objektívne umožňujú (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013, sp. zn. I.ÚS 2306/12).

22. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou. Dosiahnutím plnoletosti táto vyživovacia povinnosť nezaniká, ale trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, pričom sa vyžaduje, aby táto schopnosť bola trvalá, nakoľko príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti je jednoznačná situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem.

23. Súd mal na základe písomného vyjadrenia odporkyne, doručeného súdu dňa 13.07.2021, ako i z jej prednesu na pojednávaní dňa 09.09.2021 preukázané, že táto súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti jej otca navrhovateľa voči nej, počnúc dňom 01.04.2021. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhovel návrhu navrhovateľa a rozhodol o ukončení jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyňi s účinnosťou od 01.04.2021 tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

24. Podľa ust. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).